

1. KOLAĆCY (13) *part praes act*

kolący (12), **koląc** (1) *SienLek*.

o jasne.

sg m N kolący (4). ◇ A kolący (2). ◇ L kolącym (1). ◇ n G koląc(e)go (1). ◇ I kolącym (1). ◇ pl N subst koląc(e) (1) koląc (1) *SienLek*. ◇ G kolących (1). ◇ I m kolącymi (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu s.v. kłóc.

1. *Zadający ciosy ostrym narzędziem, raniący, kaleczący; pungens Mącz, Calep (12) : Pungens, Vpychający/ kolący. Mącz 331c; Calep [876]b.*

a. *Kolczasty, ostry; asper Murm; hirsutus Mącz; aculeatus, echinatus, sentus, spinosus Cn (10) : NEfzpuły ielt owocz iedne⁸⁰ drzewka kolące⁸⁰ małe iako iablůzka FalZioł III 19b; bo też to więc bywa/ że drugi piłmo przytoczy/ że thák przyłże do drugiego piłmá/ iákoby ow kolący orzech do mármurowey thablice przyłóżył. SarnUzn D5; Lás gęłty zá nimi Drzew wyłokich á wzyfłko z wierzchy kolącimi. KochJez A4; Chćielifmy tve gęłli oddác páłterłkiemu Bogu Ná pułtyniách Arkádiyfłkich/ przy kolącym głogu. KlonŻal B3; Iam tobie dał Sceptrum, moc, á sławę Krolewfłką/ á tył kolącym ćierniem koronował głowę mą. ArtKanc E14v; GrabowSet Q4; PaxLiz E4.*

W charakterystycznych połączeniach: kolące(-y) ciernie, drzewko, głog, kaMyszek (2), orzech (2), oset, wierzch.

*Zestawienia w funkcji nazw botanicznych: »kolący kasztan« = prawdopodobnie drzewo nazywane dziś *Aesculus hippocastanum* L., kasztanowiec zwyczajny, z rodziny kasztanowcowatych (*Hippocastanaceae*) pochodzenia bałkańskiego Mącz (1): *Hirsutae castaneae*, Kolące kałztány. Mącz 156d.*

*[»powoj kolący« = *Smilax aspera* L. (Rost Sł: powÓj kolczysty); kolcowój,. śródziemnomorski krzewiasty pnącz o kolczastych łodygach z rodziny kolcowojowatych (*Smilacaceae*): Powoy kolący *Smilax aspera*, Stech endt winden. SienHerb L2#, E2#.]*

Szereg: »ostry, (i) kolący« (2): Scrupus et diminutive scrupulus [...]. Kámyfłfek drobny á bárzo ofłtry y kolący. Murm 123; BartBydg 140b.

2. *Powodujący ból (o objawach choroby) (1) : Rzadkie łáyná nieiáko paląc álbo koląc Ogonicę: Krwáwey niemocy fye trzebá ofłtrzegác. SienLek 20.*

Synonim: 1.a. ostry.

Cf 2. KŁOĆ